

Predikan i Kindaholms församling 2018 av Tobias Bäckström

2 sönd efter tref

”Guds rike är nära”

Jes 35:1-10

Jak 5:7-11

Matt 13:31-34

Ps: 109, 421, 188, 686

Vad tänker vi på när vi hör om ett rike? Vi tänker kanske på en nation eller ett land. Namnet Sverige kommer ju från *Svea rike*. Vi som bor i Västergötland kanske inte gillar det riktigt, än mindre de som bor i Skåne, men ett rike är i våra öron i första hand en klart avgränsad geografisk yta. Vi kan peka ut på en karta var riket Sverige ligger.

Detta betyder alltså att man kan resa in i Sverige och resa ut ur det. Och för att resa in kan det krävas särskilda tillstånd. Och vi har militär som bevakar landets gränser och polis som ser till att lagar upprätthålls inom landet. Så saker som vi förknippar med riket är alltså geografisk avgränsning, kungar och regeringar, polis och militär, medborgare och egen valuta, och sådana grejor.

Hur är det då med Guds rike? Ja, Jesus talar mycket om Guds rike, det är ett av hans favoritämnen faktiskt, men samtidigt är det något svårgripbart över detta med Guds rike. Jesus talar inte i klartext, han ger oss ingen färdig definition av vad han menar med Guds rike. Istället väljer han liknelsens form. Han ger oss en *bild* för att vi ska få en aning om vad han menar.

Då hade man kanske kunnat vänta sig att han skulle använda sig av jordiska riken som liknelse. På hans tid fanns det ju dessutom ett väldigt imperium att använda som referens, romarriket var ju ett av de tio största riken som någonsin funnits på jorden.

”Himmelriket är som Romarriket” hade han alltså kunnat säga: ”Bara ännu mäktigare, ännu större, ännu mer vidsträckt.”

Men Guds rike är alltså ingen uppgraderad version av ett jordiskt dito. Jesus tar till helt andra bilder, liknelser som anknyter till människors vardag. I dagens evangelium liknar han riket vid ett senapskorn och en surdeg, och vid andra tillfällen jämför han med en växande säd, en skatt som hittas i en åker en köpmans pärla osv.

Det är ganska tydligt att Jesus inte syftar på något jordiskt rike, vi kan inte peka ut Guds rike på en karta. Och samtidigt syftar han inte heller på något himmelskt, något som vi kommer till när vi dör. Det kunde man kanske annars tro, särskilt i Matteus som konsekvent skriver himmelriket istället för Guds rike.

Å ena sidan är det alltså något som inte har med denna världen att göra, å andra sidan finns riket ändå här. Guds rike är *nära*, är ju rubriken idag. Guds rike är inte långt ifrån oss, det finns i vår närhet.

I Guds rike är det Jesus som är kung. Och även om Guds rike inte har en geografisk avgränsning så betyder det inte att det saknar medborgare. Medborgare i Guds rike är alla som är döpta och som bekänner Jesus som herre och kung.

Det finns alltså många som har dubbelt medborgarskap, man kan på en och samma gång vara medborgare i Sverige och i Guds rike.

Guds rike är inte något statiskt, en gång för alla färdigt. Det svenska rikets gränser har varit fixerade ganska länge, det växer inte, och vi ska väl i och för sig vara tacksamma att våra politiker inte har de ambitionerna.

Men det är annorlunda med Guds rike: det kan växa, *utan* att det sker på bekostnad av något annat. Gud breder inte ut sitt rike med våld. Han skickar inte sina militära trupper för att skapa ett imperium.

Idag så liknar Jesus himmelriket vid ett senapskorn och det är just för att visa på den inneboende potentialen som vilar där: trots att det är så litet, kan det blir så stort. Guds rike kan vara som ett litet frö som kan gro och växa i ditt och mitt inre om de rätta förutsättningarna finns där.

Liknelsen som surdegen visar på hur Guds rike kan helt och hållet förvandla dig. När en deg jäser blir det något nytt samtidigt som det i grund och botten är samma sak som innan. Degen består fortfarande av vetemjöl, vatten och salt. Jästen förändrar inte det, ändå förändras allt. Degen är sig inte mer lik.

När vi ber Herrens bön, Vår Fader, ber vi i början: ”Låt ditt rike komma.” Ja, som sagt: Gud försöker inte ta över världen, eller dig och mig, med tvång. Om du vill bli en del av Guds rike måste du själv vilja det. I den här bönen ber du att även du ska bli en del av detta rike, du ber att Guds rike ska komma även till dig. Som Luther skriver i sin förklaring av den delen av Herrens bön:

”Tillkomme ditt rike.

Vad betyder det? Guds rike kommer av sig självt även utan vår bön, men vi ber i denna bön, att det ska komma också till oss.

När sker det? Det sker, när vår himmelske Fader ger oss sin helige Ande, så att vi genom hans nåd tror hans heliga Ord och lever saligt här i tiden och sedan i evigheten.”

Ja, riken här på jorden kommer och går. Någon har räknat ut att det finns knappt någon plätt på jorden som inte vid något tillfälle har varit ockuperat av främmande makt. Imperier har uppstått och kollapsat. Inget består för evigt.

Men Guds rike kommer alltså göra det. Det börjar här på jorden, vi vår vara en del av detta rike, vi kan bli medborgare redan här, och det fortsätter in i evigheten.